

POSTANOWIENIE

23 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Góra-Błaszczkowska

na posiedzeniu niejawnym 23 sierpnia 2024 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku E. W.

z udziałem M. W.

o podział majątku wspólnego,

na skutek skargi M. W. o wznowienie postępowania

na postanowienie Sądu Najwyższego

z 21 marca 2024 r., I CSK 426/23,

w przedmiocie wstrzymania wykonania postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z dnia 21 marca 2024 r., I CSK 426/23,

odrzuca wniosek o wstrzymanie wykonania.

UZASADNIENIE

Uczestnik M. W. wniósł o wznowienie postępowania w sprawie I CSK 426/23 zakończonych wydaniem przez Sąd Najwyższy 21 marca 2024 r. postanowienia o odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania.

W skardze zawarto wniosek o wstrzymanie wykonalności wyroku; złożono również wniosek o zabezpieczenie.

Wniosek o zabezpieczenie został przekazany według właściwości Sądowi Rejonowemu dla Krakowa- Nowej Huty w Krakowie (vide postanowienie Sądu Najwyższego z 8 sierpnia 2024 r., w aktach sprawy).

Postanowieniem z 25 lipca 2024 r. Sąd Okręgowy w Krakowie stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem niniejszej sprawy jest wznowienie postępowania w sprawie I CSK 426/23, zakończonego wydaniem postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia Sądu Najwyższego, wydane w sprawie I CSK 426/23, jest niedopuszczalny. Postanowienie o odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania nie nadaje się bowiem do egzekucji ani do wykonania w znaczeniu, o którym mowa w art.388 k.p.c.

Co do zasady, wykonalne są wyroki i postanowienia co do istoty sprawy (czyli orzeczenia co do meritum, wydane w postępowaniu nieprocesowym). Nie wszystkie orzeczenia, nawet co do istoty sprawy, w ogóle podlegają wykonaniu. O tym, czy nadają się do wykonania oraz czy można wstrzymać ich wykonalność, rozstrzyga ich treść. Postanowienie o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest orzeczeniem co do meritum sprawy, a przez to nie nadaje się do wykonania; w konsekwencji nie podlega wstrzymaniu.

Powołany wyżej przepis w art.388 § 1 k.p.c. stanowi, że jeżeli na skutek wykonania orzeczenia stronie może być wyrządzona niepowetowana szkoda, sąd drugiej instancji na wniosek strony może wstrzymać wykonanie swego orzeczenia do czasu ukończenia postępowania kasacyjnego. Jeżeli apelację oddalono, sąd drugiej instancji może wstrzymać wykonanie także orzeczenia sądu pierwszej instancji.

Z treści przepisu wynika, że wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku może być złożony i rozpoznany wyłącznie przez sąd drugiej instancji, przepisy o skardze kasacyjnej bowiem nie przewidują takiej możliwości w odniesieniu do Sądu Najwyższego.

Pełnomocnik uczestnika pismem z 22 maja 2024 r. złożyła skargę o wznowienie postępowania zakończonego wydaniem postanowienie o odmowie

przyjęcia skargi do rozpoznania. Zawarła w nim wniosek o wstrzymanie wykonalności orzeczenia.

Pismem z 17 lipca 2024r. (złożonym do Sądu Okręgowego w Krakowie 22 lipca 2024), kierowanym do Sądu Okręgowego w Krakowie, pełnomocnik ponownie złożyła wniosek o wstrzymanie wykonalności orzeczenia, podając sygnaturę akt sądu drugiej instancji oraz Sądu Najwyższego.

Nie jest dopuszczalny wniosek o wstrzymanie postanowienia Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania, złożony we wniosku o wznowienie postępowania, zakończonego tym postanowieniem. W sprawie nie ma bowiem zastosowania art. 414 k.p.c., gdyż dotyczy on wstrzymania wykonania wyroku, a nie postanowienia, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie.

Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy odrzucił wniosek o wstrzymanie wykonania postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

NM

[ms]